

αλλά

αλλά, σύνδ. με επιρρηματ. σημασία [<αρχ. ἀλλά], αλλά· σε ερωτηματικό τύπο **αλλά**; βέβαια, φυσικά, εννοείται: «θα 'ρθεις μαζί μας στην εκδρομή; -Αλλά;», δηλ. και βέβαια θα 'ρθω, πώς σας πέρασε η ιδέα ότι δε θα 'ρθω. Πολλές φορές, μετά το αλλά ακολουθεί το ερωτηματικό τι, ή η ερωτηματική φρ. τι νόμιζες; ή τι νομίζεις; ή τι νόμισες(;). (Ακολουθούν 27 φρ.)·

- αλλά βλέπεις ο διάβολος και του Μανόλη η σκούφια... ή αλλά βλέπεις ο διάβολος κι η σκούφια του Μιχάλη..., βλ. λ. διάβολος·

- αλλά μην το δέσεις! βλ. λ. δένω·

- αλλά πού! βλ. λ. [πού](#)·

- γιατρό μη διαλέγεις φίλο σου, αλλά τον καλύτερο, βλ. λ. [γιατρός](#)·

- γλώσσα παπούτσι, αλλά μυαλό κουκούτσι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- δε μ' ενδιαφέρει το πότε, αλλά το πώς, βλ. λ. [πώς](#)·

- δεν έχει αλλά ή δεν υπάρχει αλλά, κατηγορηματική έκφραση, που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση ή διαφωνία σε αυτά που λέμε και που δίνεται ως απάντηση σε κάποιον που εκφράζει την απορία του με το αλλά·

- είδα κι είδα, αλλά γύφτο παπά δεν είδα, βλ. λ. [γύφτος](#)·

- είναι εδώ, αλλά βρίσκεται αλλού, βλ. λ. αλλού·

- ένα αλλά τι ένα, βλ. λ. ένας·

- ένας αλλά λέων, βλ. λ. λέων·

- ένας αλλά τι ένας, βλ. λ. ένας·

- η αγκίδα είναι μικρή, αλλά πονεί, βλ. λ. [αγκίδα](#)·

- η αλεπού είναι πονηρή, αλλά πιο πονηρός είναι αυτός που την πιάνει, βλ. λ. [αλεπού](#)·

- η εγχείρηση πέτυχε, αλλά ο ασθενής απέθανε, βλ. λ. εγχείρηση·

- η στεναχώρια περνάει. -Περνάει αλλά τρυπάει, βλ. λ. [στεναχώρια](#)·

- έχω δίκιο, αλλά πού θα το βρω, βλ. λ. [δίκιο](#)·

- καλός ο αγιασμός, αλλά κράτα και μια γάτα, βλ. λ. [γάτα](#)·

- καταριέμαι το παιδί μου, αλλά, αν πεις αμήν, σε σφάζω, βλ. λ. [παιδί](#)·

- ναι μεν... αλλά..., αποδοχή ή συγκατάθεση, αλλά με προϋποθέσεις, με όρους: «ναι μεν θα πάμε με τ' αυτοκίνητό σου, αλλά θα οδηγώ εγώ, γιατί φοβάμαι όταν οδηγάς εσύ». (Λαϊκό τραγούδι: δεν αλλάζω εγώ μυαλά, **σ' αγαπάω μεν, αλλά**, έτσι ήμουν, έτσι είμαι κι έτσι θα 'μαι)·

- ο Θεός αργεί, αλλά δε λησμονεί, βλ. λ. [Θεός](#)·

- σ' αγαπώ, σ' εκτιμώ, αλλά..., βλ. λ. [αγαπώ](#)·

- σ' είπαμε, γριά, να κλάνεις, αλλά μην το παρακάνεις, κλάνω.
- σ' είπαμε, κυρά, να κλάνεις, αλλά μην το παρακάνεις, βλ. λ. [κλάνω](#).
- τα χείλη δείχνουν, αλλά η καρδιά δε δείχνει, βλ. λ. [καρδιά](#).
- υπάρχει και αλλά, έκφραση διαφωνίας στα λεγόμενα κάποιου με επιθυμία αντίλογου: «άκουσα με προσοχή αυτά που είπες, όμως υπάρχει και αλλά».
- υπάρχει και αλλά; απειλητική έκφραση σε κάποιον που αμφισβητεί ή διαφωνεί με το αλλά με αυτά που λέμε: «για έλα εδώ εσύ ψηλέ και πες μου, γιατί υπάρχει και αλλά σ' αυτά που λέω;».
- φίλοι φίλοι, αλλά δεν τρώμε απ' το ίδιο το σταφύλι, φίλος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας